

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO
Telephone: HENDERSON 2812
Največji slovenski teden
v Združenih državah
ameriških.
The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

GLESILO K. S. K. JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1106, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22, 1918.

Stev. 13 — No. 13

CLEVELAND, O., 27. MARCA (MARCH), 1934

LETO (VOLUME) XX

Velika noč v Jeruzalemu

Ob svitu sem zapustil Damask, da bi prišel zvečer v Jeruzalem in srečal Veliko noč v bližini Gospodovega groba. Avtomobil se je ustavil po dveh urah vožnje ob mostu čez planinski potok. Tu gre meja med Sirijo in Palestino, francoske oblasti pregledujejo potne liste. Onstran mostu sledi novi pregled. Tu so okrasili mojo izkaznico z novim vizumom v treh jezikih: angleščini, arabščini in hebrejsčini. Tako sem dospel v Sveti deželo.

Krasna cesta se veselo vzpenja v ozelenete klance in ne nadno odkriva med gorovjem stisnjeno sinjo gladino Genezaškega jezera. Ob vodi leži slikoviti Nazaret. Na mestu nekdajne Jožefove hiše, preproste tesarjeve domačije, se dviga krasna, nova katoliška stolnica. Samo Marijin studenec, ki ga enako pobožno obiskujejo Židje, Arabci in kristjani, je obvaroval nekdajno preprosto milino. Zato izgleda Novi Nazaret, glavni sedež organizacij Zionistov, kakor pravo ameriško predmestje.

Hribi se polagoma nižajo. Mi režemo rodotvorno Galilejsko ravan, samo krasno polje in rodotvotni vinogradi. Povsod se vidi Fordovi motorni plugi, stolpiči razsežnih naprav za namakanje, ravne črte novih zidanih stavb. Kako malo je vse to slično nekdajni Palestini!

A pot kmalu zopet zajde v tesno Samarijsko gorovje. Tu malokdaj zagleda oko po obronkih razmetane, prijazne, a neznatne kose obdelanega sveda. Arabci kakor v sihi davni z motiko rahljajo nehvaležno grudo. Njih zdane koče so jako revne. Na pobočju, stran od ceste, se vidi Biblos. Kmalu nato smo že v skalnati, neprijazni Judeji. Samo mirne ovčje črede, ki se pasejo po kamenu, kažejo, da je dejela obljudena. Tu in tam gleda od daleč za nami arabski pastir v dolgem plašču, naslonjen na dolgo, zakrivileno palico. Vedno zopet srečamo oddelke britiske konjenice, ki nezaupno ogleduje potnike. Dežela je nemirna. Cesta se vedno bolj strmo vzpenja proti slemenu in na vrhu se nam je nenadoma odkril razgled na Jeruzalem. Žarki zahajajočega solnca so razločno označili orise večstolnega mestnega ozidja, štirikotnih stolpov, kupol Omarove mošeje in svetišča Gospodovega groba. Ob njegovem vznožju, izven mestnega ozidja, se dvigajo hotelski nebotičniki, angleške vojašnice in židovska univerza.

Velika sobota. Leta 1930 je bila pravoslavna velika noč istočasno s katoliško, in pravkar se je končala tudi židovska. Tudi muslimani so imeli neki veliki praznik. Zato so se zbrali v Jeruzalemu romarji iz vseh delov sveta. Valujoča človeška reka me je neodoljivo vlekla pred Davidova vrata in se razlila po ozkih, vijugastih ulicah starega mesta. Vse te ulice so same trgovine, kjer se prodaja sveče, svetinje in drugi verski spomini. Prebrisani prodajalci so takoj spoznali pokolje-

nje slehernega mimoidočega tuja in ga nagovorili v njegovi materinsčini.

Naposled smo dospeli na cilj. To je od vseh strani zazidan trg pred stolnico Gospodovega groba. Trg je nabit poln. Videl sem, da ne bom prišel v stolnico. Arabski stražniki pod vodstvom angleških častnikov so varovali vrata. Zaprli so dohod z lesenimi zaprekami. Ljudje so se gnetli po balkonih in strehah vseh bližnjih stavb. Moral sem potpreti med tisoči zamudnikov, ki niso smeli noter. Krščanski Arabci, najbolj vneti verniki na svetu, pridejo z družinami v stolnico en dan poprej in prenocojo notri na tleh, da bi dobili boljši prostor pri velikonočni službi božji.

Poleg mene sta stali dve starci v črnih rutah in s šopi sveč v rokah. Cul sem, kako sta se pogovarjali, a tudi brez tega bi ju spoznal po značilni zunanjosti ruskih bogomoljk. Kmalu smo se seznanili. "Ze dolgo sva, dragec, v Jeruzalemu. Veliko sva prestali. Menda dvajset let sva od doma, a nikoli ni bilo tako težko. Zdaj ni več pravoslavnih bogomoljev. Sami protestanti prihajajo, turisti jim pravijo. . ." Res tvorijo četrtno pred stolnico zbrane množice drug drugemu slični ameriški turisti s kodaki. Pričakujejo sveti ogenj kakor zanimivo sežzacijo. Ženici sta mi povedali, da so v cerkvi ugane vse luči. V marmornati kapelici Gospodovega groba zapečateni patriarhi moli, da bi poslal Bog sv. ogenj. To se ponavlja vsako leto in nepopisno navduši poleg kristjanov tudi muslimane. . . Opoldne zadoni iz zaprite cerkve vzklikajo večtisočere množice. Vrata se odprejo na stežaj in neodoljiv človeški potok plane na prosto. Vsi držijo v rokah šope gorečih sveč.

"Hvala ti, o Gospod, da si nam poslal sveti ogenj!" zašepečeta starci in se prekrižata. Pohitita med množico, da prižgeta svoje sveče. Trenutek pozneje poplavil svetloba neštelnih luka vso po strehah in na trgu zbrane množico. Arabci si hitijo z ognjem prekrižati dlani in se ga pobožno dotikajo s čelom. Konjeniki z vihajočimi belimi plašči na vso moč drvijo v rojstne vasi, da bi čim prej domaćinom prinesli sv. ogenj. Množica se naposlед porazgubi in zdaj lahko stopim v stolnico. Pod velikanskim kupolom je več cerkva. Vse so zgrajene v polkrogu. Največja med njimi je grška. Zraven so še koptska, armenska in kaldejska. Na drugi strani so franciščanski redovniki. Vsi duhovniki istočasno služijo maše v svojih jezikih. Na sredini stoji marmornata kapelica, ki jo razsvetljuje na stotine lučk. Meni delajo red med romarji, ki po vrsti hitijo poljubit Gospodovega groba. Globoko zbrano pobožnost motijo samo nagajivi vodniki. Obiskovalec se jim mora vdati, to je edino sredstvo zoper nadležnost. Po napol razsvetljenih hodnikih sem došel na vrh Golote. Tu stojita levo in desno od križa katoliška in pravoslavna cerkev.

Velika sobota. Leta 1930 je bila pravoslavna velika noč istočasno s katoliško, in pravkar se je končala tudi židovska. Tudi muslimani so imeli neki veliki praznik. Zato so se zbrali v Jeruzalemu romarji iz vseh delov sveta. Valujoča človeška reka me je neodoljivo vlekla pred Davidova vrata in se razlila po ozkih, vijugastih ulicah starega mesta. Vse te ulice so same trgovine, kjer se prodaja sveče, svetinje in drugi verski spomini. Prebrisani prodajalci so takoj spoznali pokolje-

je že konec Jeruzalema. Močno ozidje se zvija nad prepadom. Po stezici se spuščamo v dolino, onstran katere leži Oljška gora. Zdaj smo na Getmanskom vrtu, kjer stoji sredi oljčnega gaja francoska cerkev. Tri votle čokate oljke štejejo po več sto let.

Nekoliko višje v polovici hriba se vidijo zlate kupole ruske cerkve, ki jo je zgradila sestra zadnje carice, velika kneginja Elizabeta. Boljševiki so jo ubili ponoči 17. julija 1918, torej en dan po umoru njene sestre v Ekaterinburgu in sicer v Aljapjevsku na Uralu, ki je samo 120 kilometrov oddaljen od Ekaterinburga. Med žrtvami je bil tudi knez Ivan Konstantinovič soprogi Jeleje (sestre jugoslovanskega kralja Aleksandra). Ostanki velike kneginje Elizabete so bili najdeni po umiku

VSTAL JE!

ALELUJA!

Velika noč

Cujte v tihem šepetanju matere narave nežne glase, ki poje z brnenjem se zvonov, veter jih raznaša čez dobrave, stvarstvo čuti božji blagoslov!
Aleluja!

Krist je vstal! Procesija se v polje vije, žarki križ blesti se glej pred njo, sijajo bandera kot zlato, kmetje rožni venec molijo in litanijs. Aleluja!

Cvetke klanjajo se in drhte, kot bi oživelj jih žarenje, ter molitev kmetov in zvonjenje, novice se pomladni vesele.

Aleluja!

A "Vstajenje" plava sredi njiv, nežno ga poljublja rdeča zarja: s Kristusom priroda se zgovarja, božji se obraz smchlja ves živ!
Aleluja!

R.

Bližu Gospodovega groba se sodišča in Kajfove palače. To vrši raziskovanje nekdajnega mestnega zidovja, ki so ga ugotovili ruski arheologi. Razkopavanje je dognalo, da je bila pod Rimljani Golgota izven tukratnega mestnega področja. Sele pozneje jo je zajelo sedanje ozidje. Vodnik me pelje po Jezusovi križevi poti, Via dolorosa. Ozke zverižene ulice vodijo navzdol v muslimansko četrto. Gremo mimo Pilatovega zadnje carice, velika kneginja Elizabeta. Boljševiki so jo ubili ponoči 17. julija 1918, torej en dan po umoru njene sestre v Ekaterinburgu in sicer v Aljapjevsku na Uralu, ki je samo 120 kilometrov oddaljen od Ekaterinburga. Med žrtvami je bil tudi knez Ivan Konstantinovič soprogi Jeleje (sestre jugoslovanskega kralja Aleksandra). Ostanki velike kneginje Elizabete so bili najdeni po umiku

rdečih čet v zapuščenem rudniku blizu Aljapjevske, ki se je resul od ročnih granat, s katerimi so obmetavali rablj stakajoče ranjence. Njena krsta je čez Kitaj dospela v Jeruzalem in počiva v njeni cerkvi. Tišina in mir dobro deneta po teh krvavih spominih in jeruzalemski gneči. Nasproti so vidna zlata vrata Omarove mošeje, ki stoji na razvalinah nekdanjega Salomonovega svetišča. Mirak se spušča na zemljo. Barve obledijo in na nebu se prižge neštivo tukaj posebno svetih zvezd.

Dva Jeruzalema stojita drug poleg drugega. V starem mestu, ki ga obdaja zgodovinski zid, se še nadaljuje nekdanje življenje. Armenska, židovska in muslimanska, strogo ločene četrti živijo vsaka zase in ne zaupajo posedom. Tu so sveži krvavi spomini na klanje ob Zidu solz, ki ga zdaj varujejo od vseh sram angleški vojaki. A onstran gradu se širi na prostem novi Jeruzalem. Tu imajo široke ulice, mnogostropne hotele, trgovine z velemestnimi izložbami, kinematografe z angleškimi in hebrejskimi napismi. Tu ima svojo promenado židovska mladina. Iz razsvetljenih kavarn hrešči jazz-band in se razlegajo glasovi pijanih angleških pevcev. Povsod tulijo avtomobili in vmes piskajo lokomotive palestinske železnice.

Podobna navada je tudi na Japonskem, kamor dospo nojeva jajca iz Avstralije. Japonski umetniki naslikajo na modrikuštu lupino pokrajine, obraze znanih oseb (portrete) ali slike iz vsakdanjega japonskega življenja. Mohamedanci ob severni afriški obali uporabljajo nojeva jajca pri cerkvenih obredih. Ta jajca se pestro poslikajo in služijo za okinjanje cerkve in doma. Na obeh koncih se nahaja stih iz korana (mohamedanskega sv. pisma); v sredini pa je slika pokrajine ob Nilu; v osrediju je mala jadrenica, v ozadju pa se dviga mogočna piramida z skrivnostno sfingo ob vnožju.

S piruh so združene različne navade, vraže in igre. Ponekod je ljudstvo mnenja, da ozdravi jajce, ki se izleže na veliki četrtek, vsako bolezni, ter da menjavajo piščeta, ki se izležejo takih jajc, vsako leto spomladi svoje perje.

Na Ogrskem se piruh hranijo kot zdravilo zoper zobobol. Istotako položi rdeč piruh, koprivo in srebrni denar v vodo; kdor se umije s to vodo, postane tekom leta in dan rdeč (zdrav) kakor piruh, močan kakor kopriva, bogat in srečen. Na Češkoslovaškem menijo, da vidi obraz vseh čarovnic, kdor pogleda na veliki četrtek ali petek skozi jajce. Vsaka čarownica drži v roki kos slanine namesto mašne knjige, na glavi pa nosi veliko vedro. V Slovencih potresejo jajče lupine okrog hiše, da obvarujejo hišo pred kačami, ki se začno prebijati iz zimskega spanja.

Tudi zakopljajo lupine velikonočnih piruhov v zemljo, da bi dobro obrodila. Skorovsno so ljudje mnenja, da leže velikonočno jajce divji zajec. Zakaj? Tega nizal še nihče razjasnil.

Zaupajte svojim društvenim sobratom in sosedom in bodite napram njim usmiljeni in radozarni.

Kranjsko - Slovenska Katoliška Jednota je prva in najstarejša slovenska bratska podpora organizacija v Ameriki. Posluje že 40. leto GESLO K. S. K. J. JE: "Vse za vero, dom in narod!" Zdaj se vrni velika Jednota jubilarna kampanja. Ne pozabite iste!

O pirih

Med krščanskimi narodi je navada obdarovati otroke s piruh za Veliko noč. Ta navada sega že v predkrščansko dobo. Ze starci Perzijani so se o priliki praznovanja prvega pomladanskega dne obdarjali s pozlačenimi ali pobravanimi jajci; starci Egipčani so uživali rdeče pobravana jajca boginji pomladni na čast; Kitajci so v času pomladanskih praznikov, ki jih imenujejo "tsing-ming" že v predkrščanski dobi poznali piruh. Ta prazniki praznujejo v začetku aprila, ko je trava zelenata (tsing) in zrak čist (ming), tedaj v času naše Velike noči.

Ze v prastarih časih je služilo jajce pri verskih obredih kot znamenje vzbujajoče se narave po dolgem zimskem spanju. In prva krščanska cerkev v Egiptu si je izbrala nojeva jajce kot znak vere. Ta simbol je v Orientu še dandanes v rabi. Pred velikim oltarjem, ki ga razsvetljuje šestero srebrnih luči, obesijo v krogu nojeva jajca, poslikana s krasnimi ornamenti.

Podobna navada je tudi na Japonskem, kamor dospo nojeva jajca iz Avstralije. Japonski umetniki naslikajo na modrikuštu lupino pokrajine, obraze znanih oseb (portrete) ali slike iz vsakdanjega japonskega življenja. Mohamedanci ob severni afriški obali uporabljajo nojeva jajca pri cerkvenih obredih. Ta jajca se pestro poslikajo in služijo za okinjanje cerkve in doma. Na obeh koncih se nahaja stih iz korana (mohamedanskega sv. pisma); v sredini pa je slika pokrajine ob Nilu; v osrediju je mala jadrenica, v ozadju pa se dviga mogočna piramida z skrivnostno sfingo ob vnožju.

S piruh so združene različne navade, vraže in igre. Ponekod je ljudstvo mnenja, da ozdravi jajce, ki se izleže na veliki četrtek, vsako bolezni, ter da menjavajo piščeta, ki se izležejo takih jajc, vsako leto spomladi svoje perje.

Na Ogrskem se piruh hranijo kot zdravilo zoper zobobol. Istotako položi rdeč piruh, koprivo in srebrni denar v vodo; kdor se umije s to vodo, postane tekom leta in dan rdeč (zdrav) kakor piruh, močan kakor kopriva, bogat in srečen. Na Češkoslovaškem menijo, da vidi obraz vseh čarovnic, kdor pogleda na veliki četrtek ali petek skozi jajce. Vsaka čarownica drži v roki kos slanine namesto mašne knjige, na glavi pa nosi veliko vedro. V Slovencih potresejo jajče lupine okrog hiše, da obvarujejo hišo pred kačami, ki se začno prebijati iz zimskega spanja.

Tudi zakopljajo lupine velikonočnih piruhov v zemljo, da bi dobro obrodila. Skorovsno so ljudje mnenja, da leže velikonočno jajce divji zajec. Zakaj? Tega nizal še nihče razjasnil.

Zaupajte svojim društvenim sobratom in sosedom in bodite napram njim usmiljeni in radozarni.

Pilatov grob

(Švicarska legenda)

V Švici pri vzhodu od Lucerna, štrli proti nebu mračen in strašen hrib Pilat, ki pripada k skupini bernskih Alp. V eni izmed temnih globeli gršic je "Pilatovo jezero," obdano s temnimi in mračnimi skalami, ki nekako vise nad jezerom, tako da se nikdar ne zrcali v njem svetlo švicarsko nebo.

O tem jezera pripovedujejo naslednjo legend:

Po Kristusovi smrti je živel Pilat ves zmeden; bali so se, da znori. V ušesih mu je vedno zvenel tih in mirni Kristusov glas. Zdelo se mu je, da ga pregašna ljubezni in mirni Zveličarjev pogled. Kamorkoli je šel, karkoli je delal, povsod je videl pred seboj ta otožni pogled ter čul besede, katerih ni mogel nikoli pozabiti: "Moje kraljestvo ni od tega sveta. Zato sem prišel na svet, da dam pričevanje o resnic."

"Kaj je resnica?" ga je vprašal tesnoršni Pilat.

Pa tudi žena ni dala Pilatu miru. Večno mu je očitala, da je on kriv Kristusove smrti. Pilatu je postajalo življenje tako mučno, da se mu je često področila v glavi misel, da bi si pretrgal nit življenja.

Zalostno je bilo njegovo življenje v palači v Judeji. Vest se mu je vedno oglašala in je ni mogel zamoriti. Vedno je bil prepričan, da mu je vtisnen v obličeje pečat prokletstva. Zdelo se mu je, da se ga zato vsi ogibljajo, ker vidijo v tem pečatu Kristusovega morilca, zato je nekega dne izginil iz Jeruzalema.

V temni noči se je odločil za beg. Skrivač je zapustil ženo in palačo in se napotil proti mestnim vratom.

Noč je bila strašna. Pilat pa je sledil pred seboj Golgato in Kristusov križ in znova je zatrl usodepolne besede: "Prišel sem na svet, da dam pričevanje o resnic."

"Toda kaj je resnica?"

Pilat je dolgo hodil. Ni se zmenil za nevarnosti, ki so mu pretile. Telo mu je bilo utrujeno, njegova duša pa je grozno trpela. Glad in žeja sta ga mučila, noge so mu odpovedovali, toda on je šel naprej, ne vedoč ne kod ne kam.

V neki noči, ko je moral prebiti na poti, je srečal neko dolgo, črno postavo, o kateri se mu je zdelo, da gre poleg nje.

"Kdo si?" jo vpraša Pilat ves prestrašen, toda postava je molčala in prav tako je molčala tudi duša nesrečnega ubežnika. Komaj se je prikazal prvi juhanji svit, si je Pilat nekoliko bolje ogledal čudno postavo ter strmel od groze.

To je bil večni žid.

Drug drugega sta spoznala. "Proklet in obojen sem, da se moam klatiti po svetu," je izpregorovil žid z utrujenim glasom. "Na sebi nosim ono strašno kletev, twoje kletev, Pilat, kajti če bi ga ti ne bil odsodil na smrt, pa bi tudi jaz ne storil tega, kar sem."

Pilat so se jele od groze šibiti noge, da je onemel omahnili na poti, toda večni žid ga je dvignil in odvlekel s seboj, ne da bi pri tem obstal.

Pilat, spoznal si me. Jaz sem židovski vojak, bivši vratar v tvoji domačiji. Večkrat sem stal ondi na straži, tako tudi tisti dan, ko so židje vlekli obsojenega Krista mimo vrat; misil sem si, da je to grozen zločinec in da si ga po zasljuženu ob sodil na smrt; hotel sem spolniti svojo voljo ter sem ga udaril in mu dejel s prezirljivim glasom: "Urneje stopaj, Pilat, kralj! Cemu hodiš tako počasi?" In on me je milo pogledal. Nikdar ne bom pozabil tega otožnega pogleda. In tih, zelo tih mi je dejal: "Jaz pojdem, toda ti počakaš tako dolgo na zemlji, da se vrnem." In začut sem, kako je neka nepoznana daljavo, kakor veter

notranja moč začivila moje noge in sem šel. Dolgo, dolgo sem hodil brez oddiha. Pa že grem, in sam ne vem, kam. Ah, Pilat, Pilat, ko bi šel ti z menoj, bi se lahko opri na twojo ramo ter začutil vso milino tudi kratega pocitka."

"Toda jaz ne morem iti daje!" zastoka Pilat. "Noge me nečelo več nositi."

"In jaz? Ali mar nisva obsojena?"

Pilat se je zgrudil na tla. — Večni žid je hotel obstati in ga dvigniti, toda grozna moč, ki je tičala v njem, ga je porinila naprej in Pilatu je nekoliko odleglo, ko je videl, da je nekak neviden in tajinstven veter odnašal od njega to skrivenostno postavo. Večni žid je izginil v zarji bližajočega se dneva.

Poslej se je Pilata polačala groza, ko je nastala noč in je mislil, da bi se utegnil srečati z večnim popotnikom, zato je odle prebil noč brez spanja. Tudi podnevi, ko se je pojavil na cesti kak popotnik, se ga je Pilat močno ustrašil ter se potrudil, da se mu je čimprej umaknil za kak grm. Velikih obljudenih mest se je ogibal. Hodil je po vaseh in se skrival pred ljudmi kot morilec, ki se boji maščevanja.

Po velikem naporu je dospel v Rim, ki se je pojavil kot čudež pred njim. Pilat ga je takoj spoznal in polastiila se ga je mrzlica razvnetosti in mučne radosti. Vendar to ni trajalo dolgo. Pilata so se znotrila polastili prejšnji, občutki ter mu stisnili srce slično oni trnjevi kroni, katero so na njegovo povelje položili Jezusu na glavo, preden so ga izročili sramoti smrti. In Pilatu je zavrela sreča od bolesti.

Pred Pilatom se je mogočno valila kalna Tibera, kateri se je bil slednjic približal. Naenkrat se mu izvije iz prsi obopen krik. Odprl je oči in zagledal na drugi strani Tibere večnega žida, ki mu je molil nasproti svoje dolge, koščene roke.

"Pojdi z menoj!" mu je dejal večni žid.

"S teboj ne pojdem!" mu je odvrnil Pilat. "Rajši umrjem, kakov da bi moral bivati vedno v tvoji družbi."

Pilat si je še enkrat poklical v spomin sliko izdanega trpina, jel sedaj prvikrat moliti, nato pa je skočil v Tibero.

Kmalu nato se je razlila reka reko obrežja ter nesla na svojem hrbitu mrtvo Pilatovo truplo, ki je obstalo na obrežju.

Pilata so ljudje spoznali in ga odnesli na neko pristavo. Tibera je takoj upadla in tedaj so vsi spoznali, da reka ni heta sprejeti in pokopati v svojem kruhu tega zločinka.

Oblastniki niso hoteli ohraniti Pilatovega trupla v mestu, niti ga pokopati na mestnem pokopališču, ker so se bali, da bi s tem priklicali na mesto Gospodovo kazeno. Pilatovo truplo so zavili v tkanino in ga odpeljali daleč, daleč za rimsko mesto, v prazno in mračno gorovje Galije, sedanje Švice.

Na visokem hribu, v vodi mračnega jezera, leži še sedaj Pilatovo truplo.

Najsi je bil kdorkoli je hotel, pastir ali popotnik, vsak se je bal tega nevarnega kraja in je rajši zbežal proč, čim najdlje mu je bilo mogoče, zakaj tu se gode čudežne stvari. Ako pa te kdaj usoda privede na ta otožni kraj, pa se izroči v roke svojemu angelu varuhu, povesi svoje oči in pazi na to, da ne vržeš ničesar v jezero. Ne meni vanj ne kamenja, ne sadu z drevesa, ne sadnih koščic, ne trave, ne zeleta, ne zlate, skratka: ničesar, da ne zbudis Pilata, ki počiva na dnu jezera. Letrenutek še in moč, ki ga drži na dnu jezera, bo zlomljena, takrat pa bo poplavilo jezero obrežje in nastala bo po hribih nevihta, ki bo jela rušiti skrovici, soine se ne zmeni za drobne oblačke, ki so zaostali za Srbotnikom. Popoldanski ti-

odnaša pero, ki odpade ptici iz krila.

Pilat si je končal življenje, ker je mislil, da ne bo več videl križa, ki je s svojim leskom preganjal zločinca, toda križ je prešel s svojo svetobo ves svet in ni ga kotička na zemlji, ki ne bi prical o njegovi moči. Tudi Pilat ni mogel umoriti svoje duše. Njegova duša sedaj živi in blodi zaprta pod vodo pogorskega jezera in vsa zbegana in vznemirjena premisljuje o bledem Kristusovem truplu, pribitem na križu na Golgati.

Likovič Joža:
Aleluja

Zvonovi so se vrnili iz Rima, veliki in mali. Svoje bronaste uštice so zopet zganili, blagoslovjena je bila romarska pot. Sv. Marjeta se je razveselila njihovega prihoda, na žalostni gori so se odprle line, paški mežnar se je prebul, še samček v Bistri se je oglasil. Tudi po prisojnih bregovih so se pokazali drobni zvončki, veter prizvanja z njimi, čista rosa se blesti na njihovih krilih. V začetku se družijo piskavčki z medenimi grli, breze so razpele čarobne lase, še grbave vrbe ob jarkih so se pomladile. Iz hiš se vijejo tanki, svilenčasti dimčki, pastirji so se vrnili od fare in prinesli blagoslovjenega ognja. Sence bežijo, solnce se dviga izza Vihrce, rakiške košenine se bleščijo v veliki rosi. Vse se pripravlja, da zapošte slavoslov: **Aleluja!** Zveličar naš je vstal . . . Tako je doma, na deželi, kjer se še vedno počira Velika noč tako odrešuječe in lepo, kakor jo je ustvarila za človeka sama božja roka, ki je pretrpela grozne bolečine na križu. Deželo še ni docela zavito umetno veseljačenje, tudi dolgočasnega postajanja ni v praznikih. Zvonovi in srca utrijo in sanjajo.

Anica služi že trejto pomlad pri mestni družini, kjer opravlja težja gospodinjska dela. Gospod je mogočen ravnatelj, gošpa je tudi silno visoka. Anica se pokorava starejši, debelušni kuharici Marički, ta občuje z gospo preko brhke hišne Slavke. Razlika mora biti tudi pri poslih. Anica je pri pomijah, Marička se vrta v svetli kuhinji, Slavka pa v sobah in pri sprejemovanju gostov. Ob petih odpravlja tudi berače . . . Anica spi v vlažni čumnatni poleg kopalnice, kuharica in hišna imati lepo spalnico, na vrt.

Danes je velika sobota. Mali ljudje se postijo, tudi gospoda obdujejo bolj pozno. Anica mora urno pospravljati ostanke jedi, pomivati krožnike in čistiti zlice in drugo jedilno drobnarivo, ki se nabere in umaže pri jedi. Gospa in hčeri gredo takoj po drugi uri z doma. Malo bodo pogledale procesije, nusko, morda tudi stolno, pri kateri se naberejo mladi uradniki. — Pod večer pa se snideo v kavarni Emona, kjer so dogovorjene s prijetno družbo . . . Gospod ostane do štirih doma; prebiral bo časnike in kadij dišeči smodke. Nato odide na varen razgovor, iz Belgradu pride odličen politik. V klubu se bo predstavil važne, neodložljive zadeve.

Toda Anica hiti; krožniki se kopičijo, poleg njih pa sladkobne misli na dom nad Bregom. V mestu so se razmazali zvonovi, radosten in svečan je njih spev. Ljudje se nabirajo po ulicah, brezkrbni pogovori in vesela voščila se čujejo. Zenske hitije so jele od groze šibiti noge, da je onemel omahnili na poti, toda tega, kar sem,

Anica se žive spomni doma, kjer pripravljajo sedaj žegen. Ni razkošen in bogat! Rožičeva potica, domače meso, malo pirhov, vse je skromno, a znešeno z ljubezni in skrbjo. Kako lepo je sedaj doma! Nebo se sveti, barje se pari v lahih prigrivici, soine se ne zmeni za drobne oblačke, ki so zaostali za Srbotnikom. Popoldanski ti-

VABILO IN PROGRAM**PROSLAVE JEDNOTINE 40-LETNICE V PITTSBURGHU**

Pittsburgh, Pa.—Kakor je bilo že poročano, se je deset društev na naši naselbini združilo, da skupno priredimo proslavo 40-letnice ustanovitve prve jugoslovanske organizacije v Ameriki—K. S. K. J. Ta zgodovinska proslava se bo vrnila na naši naselbini na velikonočni pondeljek dne 2. aprila t. l.

Bratje in sestre! Kakor smo vedno radi izkazali ljubezen in spoštovanje naši rodni materi, tako nas tudi vse žele dolžnost, da izkažemo spoštovanje in vdancost naši podporni materi K. S. K. Jednoti ob njenem 40-letnem jubileju. Naša združena društva za to prireditev stejejo v odraselju oddelku okrog 1,500 članov in članic. Odbori vseh društev smo imeli za to proslavo dve seje. Zanimanje in delovanje za to je ravno tako, kakor bi bilo samo eno društvo.

Ta proslava bo tudi zanimiva vsled tega, ker jo prvič skupno priredimo Slovenci in Hrvati. Sobrat Frank Lokar se tudi trudi, da izuri za ta večer pevski zbor izmed članov, ki bodo zapeli več pesmi, tako tudi znano nam pesem "Slovenec i Hrvat, za uvijek brat i brat."

Predpoldanski program

Velika sv. maša bo darovana za vse žive in mrtve člane in članice KSKJ ob 10:30 uri. Zbirali se bomo v Slovenskem Domu na 57. cesti. Vsi člani in članice raznih društev sta proučeni, da pridejo pravočasno. Dom bo odprt že ob devetih. Kmalu po 10. uri odkorakamo korporativno v cerkev k službi božji. Ker je ta dan tudi sopraznik in ker bomo proslavljali jubilej katoliške Jednote, zatorej je tudi najlepše, da po katoliško začemo. Upati je, da se bo vsak Jednotar in Jednotarica udeležil sv. maša, izvzemši katerega bo delo zadržalo. Če bo še kaj, da se zdaj ne vemo, se vam bo pred odrdom v cerkev naznanilo.

Večerni program v Slovenskem Domu

Začetek točno ob sedmih. Najprvo bodo člani in članice mladinskega oddelka predstavljali živo sliko K. S. K. Jednote in njeno 40-letno delovanje. Ta predstava ne bo tako dolga, pač pa zelo zanimiva. Izvajana bo pod vodstvom brata Fr. Sumiča.

Zatem nastopijo pevci in koncertna muzika. Med presledki nastopijo glavni govorniki: glavni tajnik KSKJ sobrat Josip Zalar in glavni predsednik H. B. Zajednice sobrat Ivan D. Butkovič. Ta dva odlična moža sta nam že znana kot prvoravnata govornika, torej bo vredno za vsakega. Ker bo ta proslava zvezana tudi s plesom, se ne bi radi predolgo zadržali v veliki dvorani. Drugi programi se bodo nadaljevali v spodnjih prostorih pri jedilnih mizah, kjer bo vsega zadost za okrepanje grila in želodca. Tukaj (spodaj) bo tudi godba, da se bomo tudi starejši lahko zavrteli, katerega bo veselilo. Ker se je v poštovanju sedanje slabe razmere, je vstopnila določena samo 25 centov, otroci izpod 12 let in v spremstvu staršev so prosti.

Sobratje in sestre! Iz predstoječega lahko razvidimo, da se boste lahko za ta kvoderček ta večer imenitno zabavali.

Eden izmed rojakov mi je včeraj omenil: Četudi bom moral eno klobaso za žegen manj kupiti, na to slavnost 2. aprila bom pa šel. Tam bo več oseb, s katerimi želim govoriti. Pričakovati je na stotine našega ljubštva, torej boste imeli dosti prilike zopet videti tega ali drugega domačina ali prijatelja. Le pride!

V naši naselbini je tudi več društev, ki spadajo v drugim organizacijam. Ni jim pa mogoče, da bi spadali tudi k naši Jednote. Tudi vas uljudno vabimo, da nas po možnosti posetite omenjeni večer, saj vzajemnost je lepa čednost; po tem geslu smo delovali v preteklosti in hočemo še za naprej.

Marsikdo si bo morda mislil: Ker nas bo toliko skupaj, saj ne bo mogoče vsem dobro postreči! Glede tega bodite brez vse skrb. Tudi naš pripravljalni odbor je organiziran, da bo kos svojih nalog. Na zadnji skupini se je bilo največ debate pri določbi za jedila, ker bratje Hrvatje in sestre v zavestno zadnjem koncu.

Končno naj ne pozabim omeniti, da bo kmalu tudi redna društvena seja. Kar imam v mislih, je to, ali imate že kanclidata (injo), ki jo boste na tej seji predlagali za pristop? Kakor dobivam vesti, se članstvo pridno giblje v tej kampanji in naj torej vsakdo pazi, da ne bo ostal na sramotnem zadnjem koncu.

Bratski pozdrav,
P. Vidmar, tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 4, Soudan, Minn.

Naše društvo je na zadnji seji 10. marca pretresalo glede proslave 40-letnice KSKJ in 45 letnice ustanovitve našega društva. To društvo je bilo namreč ustanovljeno dne 15. avgusta 1889 v pritličju slovenske cerkve sv. Martina v Tower, Minn.

Zaključek glede te namerljene proslave je bil sledeči

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Lokalni Slovenski Katolički Društvo v Združenih državah

Društvo je ustanovljeno 6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO

Naročilna:

Na članek za člana..... \$0.25

Na članek za članice..... \$0.25

Na članski dobitki..... \$0.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION OF THE U. S. A.
In the interest of the Order
Issued every TuesdayOFFICE: 6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO
Telefon: HENDERSON 2912For Members Yearly..... \$0.25
For nonmembers..... \$1.00
Foreign Countries..... \$3.00

Terms of Subscription:

—88

MRA

—88

REDNITVO in upravljanje "Glasila K. S. K. Jednote" pošilja tem potom vsem cenjenim čitateljem lista širom Amerike, Kanade in onstran oceana vdanostne velikonočne pozdrave in iskrena voščila.

Ivan Zupan,
urednik in upravljanec.**NAŠA LETOŠNJA VELIKA NOČ**

Med vsemi cerkevnimi prazniki zavzema Velika noč najbolj častno in pomembno mesto. Ta praznik smatra sv. Cerkev za krono vseh drugih praznikov, ker nam predstavlja spomin veličastnega in zmagovalnega vstajenja našega Izveličarja in Odrešenika, s katerim je potrdil svoje božanstvo, kakor prerokovan je v napovedano.

Velike noči se veselimo tudi zaradi tega, ker je znanilka zaželjene pomlad ali vstajenja prirode. Kmalu se bo vsa narava preobleklă v zelenje in cvet. Z isto se bo tudi v naših srčih prenovilo naše prejšnje otočno razpoloženje, da se bomo z vstalo in prebijeno naravo lahko veselili krasne pomlad in lepih dni.

Da, celo svolasi sključen starček visokih let, kateremu je zima njegovega življenja osivelj že vso glavo, bo vzel palico in stopil venkaj na prosto gledat zeleno naravo in poslušati petje ptic. Letošnja pomlad, ki bo morda zadnja v njegovem življenju, mu bo zbujala sladke spomine na srečne in zlate pomladje njegovih mladih let. O, da bi letošnjo Veliko noč vsak človek obhajaš s pravim in srčnim občutkom!

Naravno, da je obhajanje vsakega praznika v temi zvezzi z okoliščinami in istočasnimi razmerami. Če presojamo občengospodarski položaj sedanjih dni v Ameriki, moramo po vsej pravici trditi, da se je isti izboljšal za polovico v primeri z gospodarskim položajem lanske Velike noči. Od mnogih strani in krajev se poroča, da je industrija zopet oživila, čeravno ne še docela. Baš zdaj se vršijo med vlado ter velikimi industrijskimi podjetniki ter denarnimi zavodi pogajanja za uravnavo delavskih plač in delovnih ur ter za rešitev bank iz stisk. Vse kaže ugodno in tako, da smemo v kratkem pričakovati boljših in normalnih časov, v kar naj pripomore Bog!

Letošnja Velika noč je pa osobito za ameriške Slovence posebnega zgodovinskega pomena. Obhajali jo bomo dne 1. aprila. Ravno ta dan pred 40 leti (1894), bila je takrat pravzaprav že Bela nedelja, je bila v Jolietu, Ill., ustanovljena prva slovenska podpora organizacija, naša dična K. S. K. Jednota. To dejstvo naj nas vse Jednotarje in Jednotarice navdušuje, da bomo letošnjo Veliko noč še s posebnim navdušenjem obhajali. Na 40. rojstni dan naše podporne matere-Jednote pojdimo v cerkev, kjer se zahvalimo Bogu za vse prejete dobre in milosti, katere ji je naklonil tekom zadnjih 40 let. Dalje Ga prosimo, da bi našo podporno mater ščitil in čuval še v bodoče, da bo zasmogla še naprej deliti svojim otrokom razne podpore in zaenamovljevati Njegovo ime, čast in slavo; saj je bila vendar naša podpora organizacija ustanovljena z lepim gesлом, da naj deluje za vero, dom in narod. Ko boste letošnjo Veliko noč klečali v kakem božjem hramu, spomnite se, da je bila ta hiša božja zgrajena po naših Jednotinikov pionirjih pred tridesetimi ali štridesetimi leti. Prav je torej in umestno, da se vsaka proslava 40-letnega jubileja naše Jednote začne tudi v cerkvi s sv. mašo.

Ko boste na letošnjo Veliko noč navzoči pri službi božji, spomnite se tudi naših pokojnih sobratov in sester, katerih že na tisoče in tisoče počiva v črni zemlji. Prav je in lepo moliti za mrtve, posebno še za Jednotine brate in sestre.

Letošnje velikonočne praznike boste šli gotovo tudi kaj obiskati svoje sorodnike in znance. Pri tej priliki jim povejte, da se bo baš te dni obhajalo 40-letnico naše Jednote, in da imamo sedaj veliko jubilejno kampanjo. Če dotični vaš sorodnik še ni pod okriljem edine katoličke slovenske podporne organizacije, naše KSKJ, tedaj ga pregovorite za pristop. Naklonite mu ta spominski piruh, ki bo gotovo najpomembnejši, najbolj važen in trajen izmed vseh drugih.

to bo v korist društva in Jednote.

Rojakinjam v tej naselbini, ki še ne spadate k nobeni organizaciji, toplo priporočam našo Jednote, ker je prva in najstarejša, tako tudi najbolj katolička. Le pristopite sedaj k nam, ker se vam nudi tako lepa prilika!

Voščim prav vesele velikonočne praznike vsem članicam našega društva ter vsemu članstvu Jednote.

S sosedstvskim pozdravom,

Kristina Kolar,
dr. voditeljica kampanje

dolžnost, da je član katoličkega

društva in K. S. K. Jednote. 3—Ker se zavedam, da je brez pomena za katoličane zidati cerkev, pa ne biti član katoličkih društev in KSKJ, kajti brez katoličkih društev bodo cerkev razpadle; razpadla bo vera, ki je naš najdražji zaklad; saj brez vere ne more biti človek izveličan.

4—Ker sem bil že v začetku preprican, da v slučaju bolezni bom dobil podporo, do katere sem upravičen.

5—Zato, ker je KSKJ prva in najstarejša slovenska podpora organizacija v Ameriki. V slučaju moje smrti bodo moji dediči dobili vse pošteno izplačano, za kar sem bil v življenju zavarovan.

To so bili moji principi že ob pristopu v Jednote pred 27 leti, ko sem z veseljem postal član društva sv. Lovrenca št. 63, KSKJ.

Jacob Resnik.

Clinton, Iowa. — Na vprašanje, zakaj bi moral biti vsak Slovenec član KSKJ, odgovarjam sledenje:

1—Ker je ta Jednota dobra podpora mati. V slučaju smrti in bolezni pomaga, tolaži člane, dalje ima usmiljenje do starih in slabotnih, katerim pomaga dejansko in s sočutjem.

2—Naša Jednota skrbi za izobražbo ne samo mladih, ampak tudi oraslih, posebno kateri smo prišli iz starega kraja. V tem oziru naša katolički narod prav dobro napreduje.

3—Jednota, mati skrbi tudi za čast svojega naroda. To je pokazal prvi izlet Jednote v staro domovino. Kako veliko čast in spoštovanje je tedaj izkazala naša stara, pa še vedno draga nam domovina vsem našim Jednotinim izletnikom, vrlim sinovom in hčeram Jednote; to je bila čast tudi za vse nas v Ameriki. Kako z veseljem smo prebirali poročila o potovanju in izletu naših Jednotarjev izpod peresa brata gl. tajnika.

4—Jednota, mati skrbi tudi za svoje otroke, mlade in odrasle, da se lahko večkrat razveselijo in kratkočasijo z raznimi športnimi igrami in družabnimi prireditvami.

5—Jednota, mati skrbi za izveličanje naših duš. Ima dobre duhovne pastirje, ki opravljajo daritev sv. maše za pokojne in žive naše člane. Naši gduhovniki nas vodijo na pravo pot, ki pelje v nebesa. Dal Bog, da bi se enkrat tam vsi skupaj sešli!

Jednoti, materi čestitam v imenu vseh članov našega društva sv. Roka št. 10 k njeni 40-letnici obstanka. Ohrani naj bo Bog še mnoga, mnoga leta! Ostajam veden zvesta naši materi Jednoti.

Maria Tancik,
članica, društva št. 10.

SEZNAM NADALNIH KAMPANJSKIH VODITELJEV**VZHODNI OKRAJ**

New York Export Company:
Pomorščak parobrodne družbe št. 57

Jack Pishkur,
1965 Bleeker St.
Brooklyn, N. Y.

Pomorščakinja parobrod. družbe št. 105

Jennie Tonich,
106 Scholes St.
Brooklyn, N. Y.

Pennsylvania Mining Company
Preddelavec premogovnika št. 91

Frank J. Habich, Jr.,
Box 187 A. R. F. D. 5
Wilkinsburg, Pa.

Preddelavka premogovnika št. 246

Anna Krotec,
40 Maplewood St.
Etna, Pa.

Indiana Steel Company:
Preddelavka jeklarne št. 134

Mary Dugar,
919 N. Warman Ave.

Indianapolis, Ind.

Ohio Steel Corporation

dočka

doč

K. S. K.

JEDNOSTA

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 1. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, dne 1. aprila, 1894. Ustanovljena v Jolietu, III., dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 2104; stanovanje glav. tajnika: Joliet 8448.

Solenostnost: aktivnega oddelka 100%; mladinskega oddelka 187%.

Od ustanovitve do 28. februarja 1934 mala skupna imetična podpora \$5,174,018.34

GLAVNI ODBORNIKI:

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Foothill, Calif.

Družba podpredsednika: MARY HOCHHEVAR, 21261 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSEPH ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: STEVE O. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blaagajnik: LOUIS ZELENZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAR, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNJI ODBOR:

MARTIN SHUNKLE, 811 Ave. A, Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 937 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCICH, 8111 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

PINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUNKLE, 811 Ave. A, Eveleth, Minn.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORIŠEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM J. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDKIN IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jedinote, naj se podilijo na

glavnega tajnika JOSEPH ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopis.

društvene liste, razna nazzanila, oglase in narodino pa na GLASILOK K.

S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ESELE in blagoslovljene velikonočne praznike želim vsem cenjenim sobratom in sosedstru K. S. K. Jednote. Naj podeli novonastali Izveličar milost, da bi se sedanje slabe delavskie razmere širom dežele res kmalu zboljšale, kar bo pripomoglo tudi naši bratski organizaciji, osobito v dobi njenega 40. letnega jubileja.

Frank Opeka,
glavni predsednik K. S. K. J. Jedinote.

ESELO Alelujo vsemu glavnemu odboru in članstvu naše dične Jedinote.

Mary Hochevar,
II. podpredsednica K. S. K. J.

RAV zadovoljne, zdrave in vesele velikonočne praznike želim vsem glavnim odbornikom, vsemu članstvu K. S. K. Jednote, tako vsem odbornikom krajevnih društev in tudi prijateljem in znancem.

Josip Zalar,
glavni tajnik K. S. K. J. Jedinote.

DRAVE, srečne in vesele velikonočne praznike želim vsem glavnemu odboru naše Jedinote in vsemu članstvu.

Dr. M. F. Oman,
vrhovni zdravnik K. S. K. J.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

IMENA ČLANOV IN ČLANIC PRISTOPLIH V MLADINSKI ODDELEK MESECA FEBRUARJA 1934

RAZRED "A"

K društvu sv. Genovefe, 108, Joliet, Illinois—26659 Rose Mary Lanfear, 26665 Glen Bick, 26666 Laverne Bick.

K društvu sv. Jožefa, 169, Cleveland, Ohio—26667 James Kolenec.

RAZRED "B"

K društvu sv. Jožefa, 169, Cleveland, Ohio—26672 Margaret Ann Line.

K društvu sv. Frančiška Sal., 29, Joliet, Ill.—26668 Anna May Culik.

K društvu sv. Frančiška Seraf., 46, New York, N. Y.—26671 Johanna Habjan, 26670 Gabriel Habjan, 26669 B. Stanislus Habjan.

PRESTOPILI IZ RAZREDA "A" V RAZRED "B"

K društvu sv. Ane, 156, Chisholm, Minnesota—19432 Emma Kukich, 9207 Robert Kukich.

K društvu sv. Marije Vnebovzete, 210, Universal, Pa.—17818 Frank Kokal, 19645 Catherine Kokal, 20081 Paul Kokal, 20812 John Caesar.

Josip Zalar, glavni tajnik.

PRISTOPLILI K. S. K. J. MARCH 1934

mlad; kar senci suknjo, telovnik in zgornjo srajco." Naravno, da kot neizkušen in mlad krožar-začetnik sem očeta ubogal; na meni je ostala samo spodnja obleka. Nato se je pričela skrivnost tihotapstva, katero je vršil oče: Okoli moga vratu je privezel vrvico, nato je vzel oprete, hlačne, nogavice, rokavice in rute, katere je navezel na ono vrt. Na vse to sem oblekel srajco, da se ni nič poznalo da nosim na koži celo štacuno; še manj pa potem, ko sem suknjo povrhu oblekel. Seveda sem zgledal veliko debelejši kot pa sem bil v resnici. V žepu sem tudi nasatal razne drobnarje in jo zatem korajno mahnem čez most baš v trenotku, ko je korakalo čezenj več ljudi; kar zmešal

sem se med gručo. Naravno, da me straža ni nič sumničila, da sem srečno dospel na cilj. Sveda, če bi bil nosil blago v zaviti, bi me ustavili, blago pregledali in tudi zaplenili. Na ta način sem nosil blago ves dan. Ko sva imela že vse najuno blago v oni stranski sobi knjigarno spravljeni, sva šla nazaj še po kose. Naravno, da sva bila oba ustavljena; ker sva pa imela v koših samo molitvenike in nekaj železnine, sva šla lahko naprej, ker od takega blaga ni bilo treba plačati colnine.

Zatem je bilo treba koša zopet napolniti. Pri tem sva si mislila: Z Bogom Nemčija in Bavarska, saj sva zopet na varnem, na avstrijskih tleh v mestu Schaeerting.

(Dalje prihodnjič.)

JOSIP ZALAR ST.—90-LETNIK

"S tem je bila polovica nevarne poti končana. Vrnila sva se po ravno istih stezah in sva prenocoila prav tam kot prvič. Srečno sva končno despeila nazaj do najinj tovarišev, katere je zelo skrbelo za nuju. Ko sva jim dala denar, so bili zelo veseli in zopet smo šli z veseljem na delo.

"Ko je minila zima, je prišlo še več naših rojakov sem in domenli smo se, da si ustanovimo lastno kuhinjo, da bomo tako nekaj prihranili na hrani; 19 nas se je odločilo za svojo kuhinjo: deset Kranjev in devet Primorcev. Sedaj pa je prišlo najtežje vprašanje: kdo nam bo pa kuhal? Nihče ni hotel prevzeti tega dela. Obljubovali smo kuharju tako plačo, kot jo je služil najboljši delavec, pa se vseeno ni hotel noben priglasit. I no, končno so se pa obrnili do mene in prevzel sam to delo, dasi sila nerad, saj nisem bil vajen kuhavnice in druge take kuhinjske ropotije.

"Je bilo to pa tudi tako sitno delo, biti za kuharja v takem kraju in tako pečjo, ki smo si jo sami napravili iz kamenja in blata, prav po indijansko. Na vsake dve ali tri dni sem moral peči kruh, po šest do osem hlebec naenkrat. Res je bila peč primočno velika, toda ker je bilo mraz, sem se od ene strani pekel, od druge pa zmrzaval. Vodo sem moral nositi pa par milij daleč. Bilo je res težko delo, ki me je v par mesecih tako oslabelo, da sem bil prisiljen to delo pustiti, da si ohranim življenje. Pustil sem torek to delo in začel delati z drugimi kakor prej. Kmalu sem mi poslali denar v staro domovino. Kadar je nameč prišel kak denar iz Amerike, se je to hitro prevzel neki Primorec. Nekaj razneslo okrog in takoj so se še časa je šlo, toda tudi on ni mogel zmagovati. To nam je vselelo vse veselje do dela v tem krajem in smo sklenili, da gremo v Minnesoti, ko sem prišel tje.

"Takrat ni bilo razširjenih naših časopisov, da bi si potom njih pomagali iz kraja v kraj. Tako smo morali pisati svojcem v domovino, da so nam ti pisali, kje so kaj naseljeni naši ljudje po Zedinjenih državah. Dobili smo pismo od John Merkuna iz Biwabik, Minnesota, ki nam je pisal, da lahko pridemo tje. Namenili smo se iti tje širje: Jack Merkun, John in Josip Svete ter jaz.

"Naj poprej še omenim nekoliko o tamkajšnjem delu, predno zapustimo ta kraj, da se ne pozabi pozneje. Pri delu smo imeli priganjače in kdo bi se bil polenil, jo je dobil z gorjačo po plečih. Ko sem delal še v kuhinji, je prišel večkrat k mojni neki človek, kateremu pa nisem prav nič zaupal. Posebno še ne, ko me je venomer spraševal, kam devamo svoj denar. Pes ga plentaj, kaj te pa to briga, sem si misil in postal jako pozoren nanj. Tudi sem si pripravil za vsak slučaj nekaj opore, to je, da sem postavil za vrata sekiro. Menda je videl, da sem se vselej, kadar me je ta cenjeni gost obiskal,

mirovalo in delavci so žalostni taval sem in tja, lačni in raztrgani. Ker sem bil vedno za delom, se mi je res posrečilo, da sem tu pa tam opravil kako manjše delo za bosse pri rudniku. Tako sem mimogrede zasluzil kak dolar. Tega sem spravil in skrbno čuval. Za hrano nisem porabil mnogo, ker smo največ hodili na lov na zajce in to so mnogim rešili življenje v tej bedi. Takrat smo stanovali pri Ignac in Uršuli Babič, ki me je letos obiskala tukaj in smo se mnogo pogovorili o tedanjih časih.

Takrat se je pa tudi že začela seliti za menoj v Ameriki moja družina. Moj zet Mr. Telban je bil takrat že v Forest City, sin Anton pa v Minnesoti. Mr. Telban mama je pisal, naj prideva v Forest City, kjer bova delala v rudniku. To je bilo leta 1895.

Takrat se je bilo obrnilo že nekoliko na bolje in delo se je pričelo pologoma. Dve leti sem prebil v Montani, dve pa v Minnesoti in s sinom sva obrnila vse žepe, da sva dobila dovolj denarja za vlak v Forest City. Tako sva dospela s sinom iz prostranih gozdov v jamo, kar se zdi človeku jako velika izpembema: privi iz svežega gozdnega zraka v zaduhu jame. Premogovi rovi so bili nizki, mokri in premog s kamenjem pomešan. Prav slab je pri sebi dve opici. Bile so precej domače in ena si je hotela izgovoriti 'kot' v moji kuhinji. Zagnala se je gori pod strop in čakala, da bom odšel ven, da bi bila potem sama za gospodinje in gospodarja v kuhinji. O, ne draga moja, sem rekel, tako se pa nisva zmenila in sem jo ročno pognal iz kuhinje. S tem sem se ji pa strašno zameril in konec je bilo najinega prijateljstva. Čofinja me je po glavi, da sem imel takoj dosti. Če bi me bila zadela v oko, bi bil oslepel. Pa zelo se ji je, da njeni maščevanje še ni bilo dovolj veliko. Ko sem jo s krepko brco odslovil iz kuhinje, se je ozirala po dvorišču, kje bi napravila kaj škode. Zagledala je perilo, katerega sem imel namočenega v velikem čebru (ker sem bil kuhar in perica v eni osebi), in mi je vse perilo razmetala po dvorišču, da sem moral vsega še enkrat oprati. Ker sem ji hotel poplačati dobroto z dobro, sem jo vahil nadvse prijazno k sebi, pa je bila poštajna toliko brihtna, da ni več privlačna.

Sin Jože, ki je danes glavni tajnik K. S. K. Jednote, je bil takrat v ljubljanskih šolah. Tudi njega smo vabili, naj pride za nami, da bom vsi skupaj in smo mu tudi dvakrat poslali denar za vožnjo, pa ni hotel priti sprva, ker je hotel študirati naprej. Šele na naše ponovne prošnje se je udal in je prišel končno za nami, kot zadnji ali deveti otrok naše družine; dva sta bila pa umrla v domovini že poprej.

Vsi moji sinovi so začeli delati v premogorju in tudi Jože, četudi je bil prej vajen samo svinčniku in peresu in je bil vajen nositi pod pazuško le knjige, je sedaj iste zamenjal za kramp in lepato. Toda Jože se je izkazal, da ne zna samo sedeti pri knjigi, ampak da zna prijeti tudi za težko delo. Imel je izvrstnega partnerja in kmalu nas je vse prekošil in zaslužil je največ v naši družini. Vendar pa ni dolgo opravljal to delo. Kupil si je salun in postal je gostilničar, kar mu je jako dobro neslo, dokler ni šel na konvencijo KSKJ, kjer je bil 1. 1908 izvoljen glavnim tajnikom Jednote, katero delo še danes opravlja.

Ker je naša slovenska naselbina v Greater New Yorku raztresena na Manhattanu in v Brooklynu, je odbor sklenil, da bosta dve prieditvi, čeprav je vse ena proslava — v aprili, in sicer 8. aprila v slovenski cerkvi in dvorani na Osmi v New Yorku ter 29. aprila v Slovenskem domu v Brooklynu.

Vsa društva sodelujejo v vseh programih, tako pri otvoritvi kakor pri zaključku. Ves

aprila pa je posvečen poseben

kampanji za KSKJ v Greater

New Yorku.

Program proslave v Greater New Yorku bo bogat in zanimiv. Začne torek 8. aprila ob

desetih s slovesno sv. mašo v

slovenski cerkvi za vse članstvo

KSKJ. Vsa društva nastopajo

korporativno. Po maši je ban-

ket, pri katerem z govorom na-

stopijo zastopniki društev, ka-

kor tudi odlični povabljeni go-

vorniki. Zvezcer ob sedmih i-

tega dne pa je program s pet-

letom v godbo ter novo tridejan-

sko igro "Društvo in družina

KSKJ." V tej prvič igrani dra-

mi, katera je posvečena druži-

nskemu življevu članstva in

Jednoti, nastopajo igralci naših

društev.

Program se nadaljuje skozi

aprila s kampanjo. "Primorci,"

kakor so nas nazvali Newyor-

čani, hočemo pokazati že v ju-

lichejšem mesecu, kaj mora pri-

nesti kampanja ob 40-letnici

KSKJ.

Vsi pripravljajo oni, ki so bili

takrat v Ameriki. Dve leti se ni kadilo

iz dalmatov v tovarnah in v ru-

nikih se ni kopalo rude. Vse je

mi leti zadel mrtvoud, ki mi se dejai nagaja, da ne morem tako lahko rabiti svojih rok, kot bi jih rad, saj tako ljubim obdelovanje zemlje, ki ti vedno rodji za živilnje, ako jo obdeluješ in neguješ."

Tako se glasi življenja našega pionirja, očeta Zalarja. Mnogo je prestalo na tem svetu, v novi in stari domovini in tu se vidi, kaj more človek vse prenesti, ako ima trdno voljo in pogum. V svojem življenju ni poznal od rane mladosti drugega kot trdo delo in je kljub temu dosegel tako visoko starost.

Pripravljajo se objavljene, tako glede govornikov kakor tudi igralec in raznih točk. Brate in rojake v odboru samo zagotavlja, da se pripravljamo z vso paro in da bo 40 letni jubilej KSKJ to, kar mora biti — najboljša prireditev v sezoni naše kolonije. Zato pa že sedaj vabimo vse članstvo in prijatelje, da gredo z nami na delo za KSKJ in njen jubilej.

Vse podrobnosti programa bodo že objavljene, tako glede govornikov kakor tudi igralec in raznih točk. Brate in rojake v odboru samo zagotavlja, da se pripravljamo z vso paro in da bo 40 letni jubilej KSKJ to, kar mora biti — najboljša prireditev v sezoni naše kolonije. Zato pa že sedaj vabimo vse članstvo in prijatelje, da gredo z nami na delo za KSKJ in njen jubilej.

Prizadet je bil v rojaku, ki mi se dejai nagaja, da ne morem tako lahko rabiti svojih rok, kot bi jih rad, saj tako ljubim obdelovanje zemlje, ki ti vedno rodji za živilnje, ako jo obdeluješ in neguješ."

Posnemanja vredno

Nad 200 članic društva sv. Marije Magdalene, št. 162 K. S. K. J. se je na Cvetno nedeljo udeležilo sv. maše ob 8:30 v cerkvi sv. Vida. Voda je pristopila k sv. obhajilu v spomin Jednotine 40-letnice in 17-letnice društva. Tako velike skupine vernih žena in deklek kakega društva se bolj redko vidi.

Očeta Zalarja in sploh Zalarjeve spoštujte vsak. Takih mož in takih očetov naj narod še več rodi. Manj naprednjašta, pa več iskrene in resnične dobre volje, pa bo slovenski narod srečnejši kot je.

Izkrena zahvala očetu Zalarju, ki mi je posvetil kar tri večere, da sem lahko zvedel vse podrobnosti njegovega življenja in jih podal citatjem. Zalarjev oče so še vedno veseli volje. Radi se še malo pošalijo. Sluh imajo tako dober, še vedno so čvrstega duha in bistrega razuma. Tak je naš pionir, 90 letnik, Jože Zalar.

Uredništvo "Glasila" si šteje tem potom v prijetno dolžnost čestitljivemu starosti ameriških Slovencev in začetniku našega očeta.

Naši člani v Ameriki

zadnji leti

so se zavzemali za

čestitljivo

Kay

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Jay

BOWLING TOURNAMENT DEADLINE APRIL 7

FULL-DAY PROGRAM APRIL 2 WILL MARK PITTSBURGH'S CELEBRATION OF KSKJ'S FORTIETH ANNIVERSARY

Pittsburgh, Pa.—Plans for the biggest fraternal program ever to be staged in this vicinity were made at a meeting held March 20 by the representatives of the ten KSKJ lodges with headquarters in and around Pittsburgh.

The program, which will commemorate the 40th anniversary of the KSKJ, will commence April 2 with a High Mass at 10:30 a. m. in St. Mary's Church. The intention will be offered for the living and departed members of the Pittsburgh lodges.

The evening program will include dancing for the young and old. Johnny Balkovec and his Moonlight Serenaders will play for the young people and will furnish popular melodies, while accordion music will be offered for those preferring that type of music.

Supreme Secretary Joseph Zalar of Joliet will be one of the honored guests, as will Frank Lokar and Mrs. Agnes Gorishek, local members who are also members of the Supreme Board.

The progress of the Union will be portrayed by 20 junior

girls and 20 junior boys in a March of Time arrangement, according to the announcement by Francis Sumic, chairman of the entertainment committee.

About 1,500 KSKJ members and friends are expected to join in the celebration. The program will be closed with community singing, the entire group singing "Slovenec i Hrvat."

The vocal program is under the guidance of Frank Lokar, who has arranged several rehearsals. Anyone interested in appearing on the vocal program is asked to communicate with him at 4517 Coleridge St.

John Golobic,
Sec'y KSKJ Booster Club.

DOUBLE WIN CAPS SEASON PLAY FOR ST. MARY'S TEAMS

Josephine Treven, Rudolph and Frank Gercar Lead Scorers

Waukegan, Ill.—A double win capped the current basketball season for the St. Mary's team, the girls' quintet defeating the Sacred Heart girls of North Chicago, 15 to 4, and the lightweights tripping the unbeaten Gantor Shoe Repairs, 23 to 18, in a fast tilt. Both games were played in the Mother of God gym.

Statistics for the season show Josephine Treven leading the girls with 33 points. She also led the scorers in the recent Kay Jay tournament. Angie Gercar follows with 19 points, and Rose Treven with 18 points. The team scored 81 points in the four games played.

Rudolph Gercar leads the lightweights in the season's tabulation with 22 points, and is followed by Captain Louis Marolt with 14 points, and Joe Repp with 12 points. In the five games played the team scored 62 points.

The heavyweights played seven games and scored 162 points, led by Frank Gercar with 43 points, Louis Tercek with 25 and George Stupar with 24.

All three teams were entered in the recent Kay Jay tournament, the girls and heavyweights finishing in the finals, while the lightweights were stopped in the semi-finals. The teams, according to present plans, will carry a 15-week schedule during the next season.

J. C.

NOTICE

Cleveland, O.—All members, particularly the English-speaking members of St. Vitus' Lodge No. 25, are urged to attend the regular monthly meeting which is to be held at Knaus' Hall, April 1 (Easter Sunday), at 1 p. m. This will be an important meeting. Plans will also be discussed in regard to holding meetings in English.

Anthony J. Fortuna,
Secretary.

Pin Association Announces Prizes

PITT BOOSTERS TO DISCUSS MUSHBALL PLANS AT CONFAB

Pittsburgh, Pa.—The next meeting of the Pittsburgh KSKJ Boosters will be held Thursday, April 5, in the Slovenian Auditorium at 8:30 p. m., at which time many important items will be discussed.

Plans are under way for a greatly improved mushball team to be entered in the Greater Pitt League. The members will be asked to approve the plans.

CIRCUIT HONORS FOR SPORTS FADE

Cleveland, O.—Old man hard luck persistently shadowed the heels of the fighting St. Joseph basketball team and eliminated them from championship consideration in the preliminaries of the Interlodge League. Exactly a total three-point margin stretched over two games stopped the Jays from the championship play-off.

Last Wednesday the Collinwood team tackled the Spartans, SSPZ aggregation, and were taken into camp by a 19 to 18 score. Joey Debenjak starred in this thriller, scoring 14 of the 18 points for the Jays. The one point difference undisputedly placed the Spartans on the top rung of the Interlodge ladder, and called for an elimination tilt between the Serbians and the Joes.

Spurred on by the narrow margin defeat, the Joes met the Serbs Friday night in a game that will be long remembered by the fans. Both teams were evenly matched and put up a stubborn defense.

The Serbs set the pace in the first quarter and held a 6 to 3 advantage when the second stanza whistle blew. The Joes, however, made a strong comeback in the next period and led, 11 to 10, at the half-way mark. With the Serbs amassing seven points, the Jays were held to four in the third quarter, the score being 17 to 15.

Both teams attempted a rally in the final quarter, the Sports matching the opposition scoring, registered six points to hold the lead until the final half minute of play, when Pavich of the Serbs connected with a goal, bringing the final score 23 to 21 to the advantage of the Serbs.

John Znidarsic,

WEST PARK DANCE

West Park, O.—Members of the Sacred Heart Lodge No. 172 will hold a dance April 7, at 7:30 p. m. Everyone is welcome! Please all come and bring your friends with you, because you will have a very good time at the J. D. National Home on McGowan Ave. Trinko's Band will play and refreshments will be served.

Every member of our lodge is obliged to buy a ticket, regardless of whether or not he or she is present. This arrangement will aid our treasury. So, don't forget, and come!

Joe Less Jr., Sec'y.

PIN MEET AWARD LIST ATTRACTIVE

Prizes Announced for Men's, Ladies', Past-Forty Events

JOLIET PREPARES

Booster Club Plans Assurance Guests Congenial Welcome

Chicago, Ill.—Prizes for the seventh annual KSKJ bowling tournament to be held April 14 and 15 in Joliet, Ill., have been announced by Midwest KSKJ Bowling Association.

The good bowling awards include wristwatches for the men's team, doubles and individual events. The all-events winner will receive a white gold, 17-jewel pocket watch.

The past-40 victors will receive medals, while purses will be awarded to the winners in the team, doubles and individual ladies' events. A wristwatch will go to the ladies' all-events winner.

Joliet, host city for the tourney, is alive with preparations, guided by the Joliet Booster Club. It is the intention of the Joliteers to make the pin meet and its incidental affairs one to be long remembered.

The association reminds all bowlers that the deadline for entries is April 7. For information write to F. P. Kosmach, 1804 W. 22d St., Chicago, Ill.

BARAGITES EVEN BOWLING RECORD WITH STEPHENS

Milwaukee, Wis.—The Knights and Ladies of Baraga bowlers on March 18 avenged an earlier defeat at the hands of St. Stephen's Sports in a return match held at Milwaukee.

The statistics show Baraga

2474, St. Stephens 2210, making a margin of 264 pins. Inasmuch as the previous match showed a difference of 204 pins, it is evident that neutral alleys would bring about a fairly even contest, and with this in mind, a rubber series is being arranged for April 22.

TO DISCUSS CHINA AT HOLY NAME MEETING

Cleveland, O.—The Holy Name Society of St. Vitus' Parish invites all its members and the young men of the parish to attend the next meeting, April 3, in the basement of the new church.

The society has arranged to present the Rev. William O'Donnell as the guest speaker for the evening. The Rev. Father, pastor of St. Marion's Italian Parish, studied and was ordained in Rome. Following his appointment to the local diocese he volunteered for mission work in China. He labored for three years in the Orient and served on the faculty of the University of Peking.

His talk will consist in portraying his experiences in China. The committee in charge promises a very interesting program.

FLORIAN-JOSEPH BASKETBALL TILT THIS SEASON OFF

Cleveland, O.—The St. Joseph Sports of Cleveland find it impossible to accept the gracious invitation of the St. Florians for a basketball game to be played in South Chicago before the current season ends, it was decided at the recent meeting of the Cleveland club.

The Sports, however, will file the invitation and make plans to be the guests of the South Chicagoans during the next cage season, according to William Kastelic, president.

FLORIANS WIND UP BASKETBALL PLAY

South Chicago, Ill.—The St. Florian Booster Club cage squads continued their victorious stride on Sunday, March 18, when they took the highly touted SS. Peter and Paul C. Y. O. teams into camp. The two games played by the local outfitts were by far the most interesting clashes staged at Eagles' Hall this season.

The lightweight game proved to be a hair-raising thriller. The diminutive St. Florian quintet found itself at odds in height and weight against a husky SS. Peter and Paul squad. Despite the disadvantage, the booster club boys put up a courageous defensive tussle to win in the closing minutes of play by a 12 to 9 score. Johnny Benkovich, a recent addition from the juvenile department, occupied the hero role by sinking three difficult angle shots to win the game.

The St. Florian lights were further handicapped by the loss of their captain and star player, Frank "Corky" Strubel, who was stricken with appendicitis and removed to the South Shore Hospital a few hours before the game.

The heavyweight tilt was another game which kept the fans on edge. The Florians stepped off with a comfortable lead in a game in which defensive play was a predominant feature. The final period saw the SS. Peter and Paul heavies put on an unrelenting spurt, but they were forced to match shots with Capt. Alex Hurysz and Eddie Kucic, who managed to keep the final tally of 24 to 22 in the St. Florians' favor.

The St. Florian Boosters rang down the 1934 basketball curtain this last Sunday, March 25, in a twin tussle with C. Y. O. teams representing St. Michael's Polish Parish in South Chicago. Details of the games will be revealed in a later issue.

St. Florian Booster.

SLIPS, BREAKS LEG

Brooklyn, N. Y.—Joseph Hodnik, member of St. Joseph's Lodge, No. 57, fractured a leg when he slipped on ice. He has the well-wishes of his friends for a speedy recovery.

"At this time of the campaign," writes the informant, "members should remind prospects of accidents and the subsequent benefits paid by the KSKJ. Be a member, be prepared!"

SOUTH CHICAGO FLORIAN BOOSTERS WILL CELEBRATE 6TH ANNIVERSARY APRIL 1; TO HONOR THREE TEAMS

A celebration party of ample significance will be the "piece de resistance" of the St. Florian KSKJ Boosters this coming Sunday evening, April 1, at St. George's Church hall in South Chicago. The occasion will be the observing of the sixth anniversary of their organization as a KSKJ group.

In the six years that have passed, the Booster Club in South Chicago has risen to its pinnacle of success. It has seen drab years when they were an athletic football in KSKJ sports. It has in the same period undergone a transition, gradual but steady in its development, to a dominant position in the KSKJ field of activities.

Sunday the St. Florian Boost-

25 STRAIGHT WINS KNIGHTS' RECORD FOR TWO YEARS

Brooklynites Trip Demis, 31 to 17, for Clean 1933-34 Slate

Brooklyn, N. Y.—With the defeat of the Wyckoff Heights Democratic Club in a return engagement, by the score of 30 to 17, the Knights court team completed the season with 15 victories for a season's clean slate.

Barging into the spotlight with playing that netted eight points besides immeasurable assistance, was none other than our flashy, speedy guard, Joseph P. Staudohar.

On its card of events the club includes a trip to Cedar Point, Put-in-Bay and several outings and picnics. The events will be for club members only, and the Sports at this early time are looking forward to the pleasant times.

The officers who will lead the club in the future are: William Kastelic, president; Olga Chadic, vice president; Rose Chadic, secretary; Henry Urbancic, treasurer; Mollie Tercek, Genevieve Zulich and Stanley Zupan, trustees.

The club holds its meeting every second Monday in the month.

TO SPEAK IN CLEVELAND

Cleveland, O.—Louis Adamic, noted author, who was recently asked by the Federal Emergency Relief Administration to confer on a proposed plan to transfer unemployed people to urban and rural towns where work is available, will speak April 4, at 8 p. m., in the International Institute of the Y. W. C. A. The talk will be under the auspices of the Jugoslav-Slovene Club.

Mr. Adamic will also address an audience April 6, 8 p. m., in the Slovenian National Home Auditorium, St. Clair Ave. His subject will be "My Trip to Jugoslavia."

Correction
Two weeks ago it was erroneously reported that Mrs. Gorishek was a member of the Board of Trustees. She is a member of the Board of Jurors.

We beg Mrs. Gorishek's pardon.

DEADLINE NOTICE

The regular Our Page deadline is 8 a. m. Friday.

WHEAT GROWERS MAINTAIN RECOVERY LEAD

K. S. K. J. Market Report

NATIONAL

(Quota for Each Section 1,000,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Midwestern Section	43,818
2. Western Section	21,920
3. Eastern Section	13,923

MIDWESTERN SECTION

(Quota for Each Farm 100,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Minnesota Farm	9,774
2. Kansas Farm	3,600
3. Illinois Farm	2,957
4. Wisconsin Farm	1,250

Minnesota Farm

(Quota for Each Field 10,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Field No. 112	7,850
2. Field No. 203	4,667
3. Field No. 93	3,700
4. Field No. 72	450
5. Field No. 59	375

Kansas Farm

(Quota for Each Field 10,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Field No. 38	1,175
2. Field No. 160	667
3. Field No. 132	167

Illinois Farm

(Quota for Each Field 10,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Field No. 139	7,767
2. Field No. 44	1,167
3. Field No. 3	500
4. Field No. 8	500
5. Field No. 108	500
6. Field No. 80	333
7. Field No. 87	250
8. Field No. 2	242
9. Field No. 29	167

Wisconsin Farm

(Quota for Each Field 10,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Field No. 173	375
2. Field No. 144	333
3. Field No. 103	250
4. Field No. 65	83

WESTERN SECTION

(Quota for Each Range 100,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Colorado Range	3,182
2. Montana Range	1,111

(Quota for Each Ranch 10,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Ranch No. 113	2,250
2. Ranch No. 55	1,000
3. Ranch No. 217	500

Montana Range

(Quota for Each Ranch 10,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Ranch No. 14	500

EASTERN SECTION

(Quota for Each Industry 100,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Pennsylvania Mining Co.	1,755
2. Ohio Steel Corp.	1,604
3. Michigan Steel	400
4. Michigan Steel	400

Pennsylvania Mining Co.

(Quota for Each Mine 10,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Mine No. 241	3,500
2. Mine No. 181	1,800
3. Mine No. 21	667
4. Mine No. 64	500
5. Mine No. 77	400
6. Mine No. 50	300

Ohio Steel Corporation

(Quota for Each Rolling Mill 10,000 Tons)

Pos.	Tons
1. Rolling Mill No. 224	3,500

Sixth place went to Field No. 80 with 333 tons, while seventh

Favor Prize Contest

LOUIS ZELEZNİKAR

Supreme Treasurer K. S. K. J.

That Louis Zelezníkár might well be referred to as one of KSKJ's most promising young men is well proven by the fact that despite his youth—Louis is only 31 years old—he is already serving his seventh year as a member of the Supreme Board of the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union who was born and raised in Joliet, Ill., headquarters of the Union. To the Slovenian citizenry of that city, therefore, Steve is the "local boy who made good."

A serious young man he is, too. Quiet and unassuming, he is a most conscientious worker, ever willing to do more than his share of the work at hand. His work, too, is characteristic of Louis Zelezníkár. It is neat, well done, methodical and always up-to-date. Zelezníkár is not the type of individual who falls behind in his work or permits it to suffer from lack of attention. He gives himself wholeheartedly to his position and nothing short of a major catastrophe could keep him away from his desk.

Besides this he is a genial chap, who has a pleasant and reassuring smile for everyone. And though he dislikes arguing, he refuses to be unduly influenced by anyone or anything, being quite capable of doing his own thinking.

Zelezníkár was born on May 18, 1902, at Studenec-Ig pri Ljubljani. At the age of 18 he came to America, living at Chicago, Ill. In 1930 he married Mary T. Ursich and is now the proud father of two sons, Louis J., 2 years old, and Richard J., 3 months old.

He is a member of Society No. 143 and is KSKJ's supreme treasurer. His favorite pastime is reading, and he does find time to do a little amateur gardening on the side.

Here are his five reasons:

1. Because every KSKJ policy is guaranteed by over three million dollar assets, 40 years of experience and 35,000 members.

2. Because KSKJ fosters the interest of youth through the promotion of clean, healthful sports by means of the sports fund.

3. Because KSKJ caters to the older members by providing old age benefit for members who have reached the age of 70 years.

4. Because KSKJ insurance is a safe investment, providing certain protection which everyone owes to his family.

5. Because KSKJ's record in the prompt payment of all legal obligations is outstanding. The soundness and safety of its contracts meet the needs of the average man and woman. In fact, whole family protection, including that for children, is available.

was taken by Field No. 87 with 250 tons. Eighth and ninth places were taken by Fields Nos. 2 and 29 with 242 and 167 tons, respectively.

To the Illinois Farm goes credit for having more societies taking an active part in the recovery drive than any other state, nine having already reported new members.

Make plans now to attend the seventh annual KSKJ bowling tourney, April 14 and 15, in Joliet, Ill.

STEVE G. VERTIN

Assistant Supreme Secretary

To Steve G. Vertin goes the distinction of being the only member of the Supreme Board of the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union who was born and raised in Joliet, Ill., headquarters of the Union. Born in Yugoslavia on April 15, 1879, Russ came to America at the age of 14, living with his parents at Pueblo, Colo., where they were one of the pioneer Slovenian families of that state. He was one of the first members of St. Joseph's Society No. 7, and has been very instrumental in that subordinate lodge's tremendous growth.

His success can be attributed to a tenacious spirit, which keeps him forever moving forward regardless of outside influences. A large man, he moves slowly—but positively. There are no detours in his life. Once set out for a certain point, he just keeps plodding and plugging along until he reaches it, regardless of what mishaps may befall him or what obstacles may be cast in his path. His is the patience that begets success in any line of endeavor.

He is further blessed with a calmness of spirit that nothing can disturb or ruffle. He accepts doleful calamities and pleasant surprises both with the same serenity of countenance. And whether pleased or displeased, he does not show it, but merely keeps moving along his faithful path, accepting that which happens as his due lot in life.

Vertin, a member of Society No. 143, has been a member of the Supreme Board for 10 years and now is serving as assistant supreme secretary of KSKJ. Is an ardent sport enthusiast, with baseball, basketball and bowling being his favorites in this line. He was born on July 27, 1888, and deserted the bachelor ranks in 1920. Is the father of one boy, Junior, now 11 years old.

Here are his reasons:

1. KSKJ is composed of members of the Roman Catholic faith and every Catholic should be a member of this organization.

2. KSKJ offers various forms of insurance in amounts from \$250 to \$2,000, and at very low premium rates.

3. KSKJ has at all times since its organization paid all just claims promptly.

4. KSKJ is a whole family organization. The children can be insured in the juvenile department, transferring into the adult class upon attaining the age of 16 years.

5. KSKJ is over 100 percent solvent, assuring you safety and contentment in the knowledge that you are a member of the strongest and best Slovenian organization in America.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.

2. Manuscripts written in pencil will not be considered.

3. If possible typewrite material using double-spacer.

4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.

5. Material must be received by Our Page not later than 8 a.m. Friday prior to intended publication.

6. Manuscripts will not be returned.

7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Editor: Stanley F. Zupan, Cleveland, O.

JOSEPH RUSS

Board of Jurors

A member of the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union since its organization, Joseph Russ has been one of the Society's staunchest friends and boosters throughout its 40 years of existence.

Born in Jugoslavia on April 15,